

β) Άπρόσφορος, άκατάλληλος Κάμπ.: Παροιμ. "Ασβολος καιρός, άξιος χρόνος (έπί ύποθέσεως μη εύδοθηείσης). **2)** Ό κακής ποιότητας Κρήτ.: "Αβολο κρεάς. Συνών. άβολεσιάρικος. **3)** Μεταφ. άνόητος, παράλογος Κεφαλλ.: *Τί άνάσβολο πράμα έκανες!* **4)** Ό ούχι εύνοϊκός, δύσάρεστος Πελοπν. (Λακων. Μάν.): Φρ. "Αβολα κι άβόλετα (έπί πραγμάτων, τά όποια μäs δυσάρεστούν, διότι γίνονται παρά τήν θέλησιν ήμών). Συνών. άβόλετος **2.** **5)** Ό άνευ εύνοϊκού άποτελέσματος, μάταιος, άτελεσφόρητος Κρήτ.: Παροιμ. *Κακόβουλος ό νοϋς, άβολος ό κόπος* (δηλ. όταν δέν σκεφθῆ τις καλώς, ό κόπος άποβαίνει μάταιος).

Β) Έπί προσώπων **1)** Δύσκολος, δύστροπος, κακότροπος Κάμπ. Κύνθ. Σάμ. Σίφν. Χίος κ. ά.: "Αβολος άνθρωπος - άβολη γυναίκα Σίφν. Χίος κ. ά. Συνών. άνάποδος. **2)** Άσύνετος, άπερίσκεπτος Θήρ. "Ιος Κως Κεφαλλ. κ. ά.: Γνωμ. *Νοϋς άβολος, διπλός ό κόπος* (ό άπρονόητος ή ό κακώς σκεφθείς ύποβάλλεται διά τó αυτό έργον εις διπλοϋν κόπον. "Η παροιμ. έν παραλλαγαίς και άλλαχ.) "Ιος. Πβ. *άβουλος, άσκοπος.*

άβόριγος επίθ. Πόντ. (Σάντ. κ. ά.)

Έκ του στερητ. *ά-* και του ρ. *βορίζω.*

Ό μη καθαρισθείς εκ των άχρήστων ύλων διά λικμήσεως, επί των σιτηρών.

άβόριο τό, Κεφαλλ. *άβόρειο* Κεφαλλ. *άβόλιο* Ζάκ.

Τό "Ιταλ. *avorio*, παρ' ό και "Ενετ. *avolio.*

Ό έλεφαντόδους. Πβ. *άβόι.*

άβόσκητος επίθ. "Ηπ. Κρήτ. (Βιάνν. κ. ά.) Σύμ. κ. ά. *άβόσκητους* Μακεδ. *άβόσκητος* Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) *άβόσκητος* Κρήτ. κ. ά. *άβόσκητος* (Τραπ. Χαλδ.) *άβόσκητους* Μακεδ. (Χαλκιδ. κ. ά.) *άβόσκητος* Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) *άβόσκητους* Στερελλ. (Αιτωλ.)

Τό μεταγν. επίθ. *άβόσκητος* σημαίνον τόν άνευ βοσκῆς, τόν μη βοσκηθέντα. Τό *άβόσκητος* και *άβόσκητος* εκ του *βοσκίζω.*

1) Ό μη βοσκηθείς, επί τόπου, χόρτου κττ. "Ηπ. Κρήτ. (Βιάνν. κ. ά.) Μακεδ. (Χαλκιδ. κ. ά.) Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Στερελλ. (Αιτωλ.) Σύμ. κ. ά.: *Κήπος άβόσκητος* Βιάνν. *Δέν έμεινε πουθενά τόπος άβόσκητος* "Ηπ. *Άβόσκητους τόπους* Αιτωλ. *Άβόσκη λάκκα* αυτόθ. *Άρμάν' άβόσκητου* (δάσος άβ.) Χαλκιδ. *Ταγή άβόσκητη* (ταγή = βρώμη) Βιάνν. *Κριθάρι άβόσκητο* αυτόθ. *Άβόσκητον χορτάρ'* Τραπ. Χαλδ. "Ηδη παρὰ Βαβρ. 45,10 «όρων άβόσκητων». **2)** Ό μη βοσκήσας, ό μη χορτάσας διά βοσκῆς, επί ζφου Κρήτ. Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Σύμ. κ. ά.: *Πρόβατα άβόσκητα* Κρήτ. *Άβόσκητα τζά* (ζφά) Σύμ. *Άβόσκητο άρνι-ζφ* Κρήτ. *Άβόσκητου μ'λάρ'* (μουλάρι) Χαλκιδ. *Άβόσκηστα είναι τ' άλογα - τὰ πρόβατα - τὰ χτήνα* (άγελάδες) Τραπ. Χαλδ. *Άβόσκητον έν' τó ζφν* Κοτύωρ. Χαλδ. Συνών. *άβοσκος.*

άβοσκος επίθ. "Ηπ. *άβουσκος* Μακεδ. (Σιάτ.) *άβουσκος* "Ηπ. (Κόνιτς.)

Έκ του στερητ. *ά-* και του ρ. *βόσκω* από του θέμ. του ένεστ.

1) Ό μη βοσκηθείς, άβόσκητος, επί τόπου "Ηπ. (Κόνιτς.) Μακεδ. (Σιάτ.): *Τόπους άβουσκους* Κόνιτς. *Λιβάδ'*

άβουσκου Σιάτ. **2)** Ό μη βοσκήσας, ό μη χορτάσας διά βοσκῆς, επί ζφου "Ηπ. (Κόνιτς. κ. ά.) Μακεδ. (Σιάτ.): *Πρόβατο άβοσκο* "Ηπ. *Ό τσουδάνους μäs άφ'κι σήμερα άβου-σκα τὰ πρόβατα* Κόνιτς. Συνών. *άβόσκητος.*

άβοτάνα ή, Τσακων. *άβουτάνα* Τσακων.

"Ισως εκ του άρχ. οϋς.

Τό οϋς: *Νά ντ' άλῆ ό παπλά ταν άβοτάνα!* (νά σου όμιλήση ό παππäs εις τó άφτί, ήτοι νά άποθάνης! "Αρά.) Συνών. φρ. *νά σου πῆ ό παππäs 'ς τ' άφτί.* Συνών. *άφτί.*

άβοτανά ό, Τσακων. *άβουτανά* Τσακων. Θηλ. *άβοτανού* Τσακων.

Έκ του οϋς. *άβοτάνα.*

Ό έχων μεγάλα ότα: *"Ετερ έγι άβοτανά* (αυτός είναι άβοτανäs). *Ξείκα ένταγη ταν άβοτανού* (κοίταξε αυτήν τήν άβοτανού). Συνών. *άφταρäs, άφτουλλäs.*

άβοτάνιστος επίθ. Εϋβ. (Αϋλωνάρ. κ. ά.) Θήρ. Πελοπν. (Λακων. Μεσσ. κ. ά.) Πόντ. (Χαλδ. κ. ά.) Σύρ. κ. ά. *άβουτάν'στους* "Ηπ. (Ίωάνν. κ. ά.) Μακεδ. *άβοτάνιστος* Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ά.) *άβουτάν'γους* "Ηπ. (Ζαγόρ. κ. ά.)

Έκ του στερητ. *ά-* και του ρ. *βοτανίζω.*

1) Ό μη βοτανισθείς, ό μη καθαρισθείς από τὰ άγρια, παράσιτα και επιβλαβῆ χόρτα, επί κήπων και άγρών Εϋβ. Αϋλωνάρ. κ. ά.) "Ηπ. (Ζαγόρ. Ίωάνν. κ. ά.) Θήρ. Πελοπν. Λακων. Μεσσ. κ. ά.) Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ά.) Σύρ. κ. ά.: *Άβοτάνιστο κριθάρι* Μεσσ. *Σκόρδα άβουτάν'στα* Ίωάνν. *Άβοτάνιγα λάχανα* (κράμβαι) Τραπ. *Χουράφ' άβουτάν'γους* Ζαγόρ. κ. ά. *Ερρώστεσα κ' επέμ'νεν τó κειν άβοτάνιγον* (ήσθένησα και έμεινεν ό κήπος άβοτάνιστος) Χαλδ. **2)** Ό μη πίων φάρμακον μαγικόν Μακεδ.

άβότανος επίθ. Πελοπν. (Λακων.)

Έκ του στερητ. *ά-* και του οϋς. *βότανος.*

Άβοτάνιστος 1, ό ιδ.: Κριθάρι - σιτάρι άβότανο.

άβούδιακας ό, Πελοπν. (Μάν.) *άβούδιακας* Πελοπν. (Μάν.) *άβούδιακας* Σίφν. *άβούδιακας* Πελοπν. (Μάν.)

Άγνωστου έτύμου.

Τό φυτόν άσφόδελος ό μικρόκαρπος (*asphodelus microcarpus*). Πβ. *άσφόδελας.* [**]

άβουλα επίρρ. (I) Πόντ. (Χαλδ. κ. ά.) *ανάβουλα* Μεγίστ.

Έκ του επίθ. *άβουλος.*

"Ανευ σκέψεως, άκρίτως, άπερισκέπτως ένθ' άν.: Φρ. *Άβουλα και παράβουλα έπήγεν* (άπό άπερισκεψίαν του έπήγε, ήτοι άπέθανε) Χαλδ.

άβουλα επίρρ. (II) Κύπρ. Κως Πελοπν. (Βούρβουρ. Καλάβρυτ. κ. ά.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Χίος κ. ά.—*Λεξ. Περιδ. άβ'λα* Θράκ. (Μάδυτ.) *ανάβουλα* Δαρδαν. Μεγίστ. Νάξ. *ανάουλα* "Ανδρ. *άνη-βουλα* Κρήτ.

Έκ του στερητ. *ά-* και του οϋς. *βουλή.* "Η λ. και παρὰ Σομ. Διά τούς εκ του *άνα-άνη-* τύπ. ιδ *ά-* στερητ. **1** *δ.*